

Svätý Otec vyhlásil Rok sv. Jozefa pri 150. výročí jeho titulu patróna Cirkvi

Pápež František vyhlásil mimoriadny Rok sv. Jozefa pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia ženicha Panny Márie za patróna celej Cirkvi. Urobil tak dňa 8. decembra apoštolským listom *Patris corde* (S otcovským srdcom), v ktorom svätého Jozefa opisuje charakteristikami „milovaný otec“, „nežný a láskavý“, „poslušný“, „prijímajúci“, „tvorivo odvážny“, „pracovitý“ a držiaci sa v úzadí - „v tieni“.

O vyhlásenie svätého Jozefa za patróna Katolíckej cirkvi sa postaral bl. pápež Pius IX. dekrétom *Quemadmodum Deus* z 8. decembra 1870. Mimoriadny Rok sv. Jozefa, ktorý ustanovil pápež František na oslávenie 150. výročia tejto udalosti, potrvá od dnešného dňa do 8. decembra 2021.

Spolu so zverejnením apoštolského listu *Patris corde* vyšiel i príslušný dekrét Apoštolskej penitenciárie, ktorým sa na obdobie slávania „Roka svätého Jozefa“ udeľuje „dar mimoriadnych odpustkov“.

Z obsahu listu *Patris corde* o vyhlásení Roka sv. Jozefa

Ako píše pápež František, na pozadí apoštolského listu *Patris corde* je pandémia COVID-19, ktorá nám dala pochopiť dôležitosť obyčajných ľudí, tých, ktorí ďaleko od svetiel reflektorov každý deň uplatňujú trpezlivosť, vstúpajú nádej a zasievajú spoluzodpovednosť. Práve tak ako sv. Jozef, „človek, ktorý prechádza bez povšimnutia, muž každodennej diskkrétnej a skrytej prítomnosti“. Predsa však je „bezkonkurenčným predstaviteľom v dejinách spásy“. Svätý Jozef v skutočnosti vyjadril konkrétne svoje otcovstvo tým, že „urobil zo svojho života dobrovoľné obetovanie sa v láske vložené do služby Mesiášovi“. A preto „bol kresťanským ľuďom vždy milovaný“ (1).

V ňom „Ježiš videl nežnosť Boha“, tú, ktorá nám dáva akceptovať našu slabosť, prostredníctvom ktorej sa zväčša uskutočňujú Božie plány. Boh nás totiž „neodsudzuje, ale prijíma nás, objíma, podopiera nás a odpúšťa nám“ (2).

Jozefovo otcovstvo sa prejavuje aj v poslušnosti Bohu: svojim „áno“ chráni Máriu a Ježiša, ktorého učí „konať Božiu vôľu“, spolupracujúc na „veľkom tajomstve Vykúpenia“ (3).

Zároveň je Jozef „otcom v prijímaní“, pretože „prijíma Máriu bez preventívnych podmienok“, čo je dôležité gesto ešte i dnes – píše pápež František – „v tomto svete, v ktorom psychologické, slovné a fyzické násilie na žene je evidentné“. Ale Máriin ženich je práve ten, ktorý dôverujúc v Pána prijíma v jej živote udalosti, ktorým nerozumie, s „odvahou a silou“, ktoré pramenia zo „sily Ducha Svätého“.

Cez sv. Jozefa nám akoby Boh opakoval: „Nebojte sa!“, pretože „viera dáva význam každej udalosti, radostnej či smutnej“. Prijatie uskutočňované Jozefom „nás pozýva prijímať druhých bez vylučovania, takých, akí sú“, so „záľubou pre slabých“ (4).

Patris corde ďalej ukazuje „kreatívnu odvahu“ svätého Jozefa, ktorý „vie premeniť problém na príležitosť tým, že vždy dáva na prvé miesto dôveru v Božiu prozreteľnosť“. Čelí konkrétnym problémom svojej rodiny, presne tak ako iné rodiny sveta, obzvlášť rodiny migrantov. Ako ochranca Ježiša a Márie, Jozef „nemôže nebyť ochrancom Cirkvi“, jej materstva a Kristovho tela: každý núdzny je tým „Dieťaťom“, ktoré Jozef chráni. Dá sa od neho naučiť „milovať Cirkev a chudobných“ (5).

Poctivý tesár, Máriin manžel, nás učí aj tomu, akú „hodnotu, dôstojnosť a radosť“ znamená „jesť chlieb, ktorý je ovocím vlastnej práce“. Svätý Otec v tejto súvislosti poukazuje na prácu, ktorá sa stala „naliehavou sociálnou otázkou“ aj v krajinách s určitou úrovňou blahobytu. „Je potrebné chápať zmysel práce, ktorá dáva dôstojnosť“, „stáva sa účasťou na samotnom diele spásy“ a „príležitosťou na realizáciu“ pre seba samých a pre svoju rodinu, „prvotné jadro spoločnosti“.

Tu pramení povzbudenie, ktoré pápež dáva všetkým, aby „znovu objavili hodnotu, dôležitosť a potrebu práce“, a takto „dať zrod novej normálnosti, v ktorej nikto nebude vylúčený“. Hľadiac obzvlášť na prehlbovanie sa nezamestnanosti z dôvodu pandémie COVID-19, pápež vyzýva všetkých zasadiť sa za to, aby sa mohlo povedať: „Žiadny mladý človek, žiadna osoba, žiadna rodina bez práce!“ (6).